Фігура

Коли я ще навчався в Києві й у далеких думках не мав займатися письменством, у мене зав'язалося одне знайомство з бідним, але благородним сімейством, що жило в маленькому власному будиночку в самому віддаленому краю міста, поблизу скасованого Кирилівського монастиря. Сімейство складалося з двох літніх сестер, дівчат, і з третьої — старенької, їхньої тітки, — теж дівчини. Жили вони скромно, на дуже маленьку пенсію і на дохід від своїх корів і від свого городу. У гостях у них бували лише три людини: відомий російський аболіціоніст Дмитро Петрович Журавський, я і ще оригінальний, на вигляд зовсім схожий на селянина чоловік, прізвище якого було Вігура, але всі називали його «Фігура».

Про нього тут і буде поминальна промова.